

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Statu Hominis Morali In Vita Et Post Mortem

Opfermann, Paul

Moguntiae, 1769

Maleficium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40701

in loco egressurus sit? cùm egressus à voluntate dæmonis non dependeat. Similiter frivola foret attentata relegatio dæmonis in locum desertum, vel infernum, quia ad hunc effectum potestatem non habet Exorcista. Quodsi Energumenus graves patiatur tentationes, moneatur, ut sèpius contra eas protestetur, ut ipse invocato JESU nomine adjuvet dæmonem, ne ipso in corpore & anima noctimenti quidquam adferat. Exorcista iteratò illud sibi dictum habeat, illicitum esse absque gravi ratione exorcismum expulsivum adhibere, immo graviter peccaminosum ratione scandali inde nati. Præterea evenire aliquando solet, ut dæmon expulsus redeat, Deo id permittente, in pœnam peccatorum, quibus liberatus se denuo obstinxit, aut propter dissidentiam liberati. Hic proinde frequentes Deo grates persolvat, sèpius eliciat actus theologicos Fidei, spei & charitatis, ad præsidium Virgineæ Matris, Tutelaris Angeli devotè configiat; tum etiam indolem foveat excitatiorem.

Maleficium hic vocatur damnum omne dæmonis 27. ope aut suggestione alteri illatum. Qui damnum Maleficum. hac ratione faciunt, dicuntur *malefici*, de quibus faci agitur in Decret. Gratiani C. XXVI. Q. V. & Tit. XVIII. C. Est autem maleficium aliud *naturale*, ex maleficio & malitia hominis per media naturalia ortum. Aliud *præternaturale*, quod nascitur ex maleficio & malitia hominis per media præternaturalia, cum pacto diaboli tacito, vel expresso; velut si perdi homines nonnunquam in limine domus, vel alio in loco defodiunt capillos, ligaturas, nodos aut similia, quæ qui transeunt, tam diu vexantur, quamdiu illa defossa manent. Et quidem pactum

pactum hic tacitum vel expressum intervenire ex eo satis colligitur, quod effectus ille, cum illum inter & causam naturalis connexio non detur, non nisi causae præternaturali, & virtuti dæmonis adscribi possit. Sæpe accidit, ut in casu maleficii hujusmodi præternaturalis dæmon ipse sit præsens maleficiato: quo etiam expulso, aut abscedente signa maleficia corpori ingesta, aut humores malefici præviè causati non raro perseverant. Signa, ex quibus maleficium naturale à præternaturali discerni queat, sunt sequentia: illud sedem certam & fixam in corpore habet, istud ordinariè jam hanc, nunc illam corporis partem adfecit, ac immanes & horrendos dolores causat: & hi quidem ex maleficio naturali procreati fermè continui sunt, discontinui in altero, cessantque adhibito debitè exorcismo, atque ad Exorcistæ præceptum denuo redeunt; secus accidit in casu maleficii naturalis. Hoc remedijs naturalibus tolli potest, quibus utiliter prævia adhibetur benedictio, ne dæmon illorum vires virtutemque impedire valeat. Præternaturale autem per remedia spiritualia, veluti per orationes, jejunia, exorcismos, & similia tolli debet, quamvis media etiam naturalia aliquando vim habere possint, leniendi dolores, in quantum auferre dispositiones possunt quibus præsentibus dæmon vehementius nocebat. Nequit autem licet tolli per remedia præternaturalia, quæ & ipsa pactionem diabolicam præsupponunt, juxta illud *Lev. 19. v. 31.* *Non declinetis, ad magos, nec ab ariolis aliquid sciseitemini, ne polluamini per eos.* Et c. 20. v. 6. *Anima, quæ declinaverit ad magos, & ariolos . . . interficiam illam de medio populi sui.* Si tamen signum illud,

ex

NATURAE ANGELICAE. 49

ex cuius malefica positione damnum contractum est, absque novo maleficio removeri, aut destrui queat, remotio ista vel destructio cur licita non sit? hæc enim actio naturalis est, atque ex se indifferens, neque ulla diaboli cooperatio intervenit, sed hic ab ulteriori duntaxat nocumento arcetur. Quin ipse maleficus ad removendum aut destruendum hujusmodi signum in utroque foro compelli potest. Quod etiam obtinet, si maleficus plura curationis media cognita habeat, licita nimirum & illicita: nam sola maleficii solutio petitur, quæ absque novo maleficio fieri posse supponitur. Quodsi maleficus media adhibeat illicita, nesciente illud aut non petente maleficiato; per accidens est, & soli malitiæ malefici tribuendum. Nunquam verò licet maleficium per aliud maleficium tollere.

Magia diabolica vocatur, quæ dæmonum ope ex 28. pacto tacito vel expresso mira quædam, & communi-
ni hominum captu superiora efficit. Omnis igitur magia pacto tacito vel expresso cum dæmone nititur. Idque testatur D. CYPRIANUS L. de duplicitate martyrum. magos videlicet habere fœdus cum dæmone. Et S. AUGUSTINUS L. 2. de Doctr. Chr. c. 23. ait: *Omnis artes hujusmodi vel nugatoria; vel noxiæ superstitionis ex quadam pestifera societate hominum & dæmonum quasi pæcta infidelis & dolosæ amicitiae constituta.* Hujusmodi pactionis haud obscurè meminit l. 6. C. de Maleficiis. Ibi: *Multe magicis artibus usi, elementa turbare, vitam insontium labefactare non dubitant, & Manibus accitis, audent ventilare, ut quisque suos malis artibus conficiat inimicos: hos, quoniam naturæ peregrini sunt, feralis pestis absumat.* Hoc nimirum

Tom. II.

D

rum